

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1';
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LA FRANSA TÉ LA PARAULA.

LA situació de França va embrollar-se. Quan va pujar Mr. Carnot á la Presidència varem dirlo: «Al nou president no li queda més que un recurs, posar má á la ploma y extender un decret curt y expressiu disolvent la Càmara.» Basta examinar la composició dels grups que la forman, per convéncers de una trista realitat: la Càmara molt bona per destruir, es impotent per crear res.

Hi ha un núcleo poderós d'elements reaccionaris, monàrquichs é imperialistes que van ser elegits per sorpresa, presentantse als electors com elements d'ordre y de govern, donant á comprender qu' eran republicans conservadors.

Hi ha ademés un altre núcleo de radicals de l'extrema esquerra, que á França com per tot arreu alardejan de ser extremadament avansats, sense tenir solucions pràctiques per cap qüestió, ni formar propiament un partit de govern.

Aquests dos grups units constitueixen la majoria. Y per alló que diuhén de que 'ls extréms se tocan, los dos grups s' uneixen ab alguna freqüència, sense altra idea que la de anar derribant ministeris.

Tal es lo que van fer arrancant la dimissió de Grevy y provocant la cayguda del govern Rouvier: lo mateix han fet últimament, derrotant al govern Tirard.

Se comprehèn que 'ls monàrquichs desesperats de tenir una restauració impossible, se dediquen á crear continuas dificultats á la República. La ira y l'envaja son los genis tutelars dels elements reaccionaris, retxassats pél país en totes les eleccions, y cada dia més lluny de la realització dels seus propòsits.

Lo que no s'comprén, lo que no s'esplica, lo que denota una gran falta de sentit pràctic y hasta de sentit moral, es que 'ls elements més avansats se prestin á engreixar lo caldo dels monàrquichs.

La s'va conducta desatentada redonda en detriment de la República.

Si creguesssen que las sevases solucions eran las millors, y que 'ls fora facil obrir un camí per plantejarlas, farien molt bé en propagarlas y traballar noblement pél seu triunfo. Pero en tot cas aquest traball haurian d'empêndrel ells sols y pél seu propi compte, ja que demanar quart y ajuda als reaccionaris, no pot conduhirlos á cap resultat pràctic, ni á cap fi útil.

Presentarem la situació de una manera gràfica: los caps-calents son la piqueta demoledora y 'ls reaccionaris constitueixen la mà que l'empunya.

Los cops de la piqueta cauen tots sobre la República.

La prova es que ara mateix s'ha constituït un ministeri molt més avansat que 'l qu' ells han tirat á terra, y apena nascut ja se li senyala una mort pròxima, y se 'l creu impotent per donar un pas en lo camí del govern.

Una coalició monstruosa l'ha fet neixer, y un'altra coalició igualment monstruosa pot derribarlo.

Y la veritat siga dita: per aquest camí no s'va més que al cansanci y al descrédit.

Senyalém desd'ara un mal que podria agravar y ser causa més ó menos tard de una gran desgracia.

La República està en lo cas de defensarse, y la digna persona que ocupa 'l primer lloc del Estat té 'l remey á las sevases mans.

Unas quantas gotas de tinta extesas sobre 'l paper en forma de decret de disolució, poden tornar la salut á las institucions republicanas.

Lo decret de disolució es la millor recepta. Una amputació oportuna salva las més de las vegadas una existència en perill.

Després de tot s'han ensajat mil probatutres perque 'ls homes politichs, desetxant preocupacions més ó menos interessadas, se possessin de acort, y fins aquí tot ha sigut inútil.

Já qu' ells no han sapigut ferho, es ja necessari que 'l país ho intenti.

No fora aquesta la primera vegada que la nació francesa donès una de aquelles admirables probas de cordura, sensatés y talent colectiu que salvan las críssis més embrollades.

Per qu' no s'ha de intentar en la present ocasió? Disolguis la Càmara y convóquinse novas eleccions.

Veyám quins y quants dels monàrquichs tornarán á seures en los banchs reservats als legisladors del país y no als autors de contubernis destinats á sembrar l'alarma y á crear perturbacions de carácter permanent.

Y si 'l camp, per voluntat soberana de la nació francesa, ha de quedar reservat exclusivament als republicans, veyam y sapiguém quins de aquests han de predominar en los consells de la governació, si 'ls que saben ahont van y s'hi dirigeixen ab paua, ab mesura, sense sotrachs, donant cada cosa al temps y á las circumstancies, ó 'ls que pretenen dirigirse de un brinco completament desbocats, á un fi desconegut, á riscos de descarrilar á cada punt o d'estrellarse.

Es precis que M. Carnot, per un moment, fassia callar als que no se saben entendre, perque la nació parli.

La Fransa té la paraula.

P. K.

A UN POLÍTICH CARA-GIRAT.

SONET.

Ab una inconseqüència verdadera
y ab una poca latxa jamay vista,
vas corrent dels partits tota la llista
per pujar al poder, qu' es ta fatlera.

Sens reparar en res, ab ta ceguera,
tan prompte ets federal com reformista,
també conservador com fusionista,
ab l'intent de guanyar una cartera.

Mes si aixis t' has cregut, gran pela-canyas,
ab tas evolucions y afany ignoble
lograr lo tèu desitj ioh quant t' enganyas!

Un desengany rebrás que ha de ser doble,
puig sols te pots guanya' ab las tèves manyas
lo despecti més gran de tot lo poble.

PEPET SIMPÀTICH.

EGUEIXEN las obres de la Exposició del Parch ab tota solemnitat.

Y dich que segueixen ab solemnitat, per indicar que van ab molta pausa.

A continuar aixis, es molt probable que 'l dia senyalat per la clausura, encare no estiguin acabades.

Y ara compendràn perque s'ha lancat lo Parch, ab tot y aquells rétols que indican qu' es propietat de tots y cada un dels barcelonins: ho han fet perque aquells no pugan enterarse de la galvana que presideix á la construcció de las obres.

¿Es qué s'han agotat los fondos?

¿Y donchs qué fa D. Francisco de Paula? ¿Encare no s'empena la rifa de las quatre séries?

A Salamanca s'han posat en evidència las ventafjas de aquells tractats de comers que havien de fersos feissos, celebrantse una manifestació que ha recorregut los carrers ab una bandera que duya 'l lema de *Pa y traball*.

Lo qu' es de pà, no n' hi ha á la post; en cambi si 'l traball escasseja, 'ls traballs abundan.

Lo ex-general Boulanger se presenta candidat pél departament ultra-bonapartista del Charente, contant ab l'apoyo de tots los elements napoleònichs.

Van entenen la manya?

L'imperi va caure á Sedan per no aixecar-se mai més, y hi ha qui intenta restaurarlo en la persona de un home de xarrasca.

Es alló de la transmigració de las ànimes, qu' es una solemne falornia.

Los carlins están que no hi veuen.

Temps endarrera s'figuraven que 'l Papa estava ab ells, y prompte s'van convencer de que Lleó XIII s'havia tornat mestis.

Pero ara lo més bò es que fins lo rey de las húngares los envia á dida.

En Carlets, segons una carta de 'n Llauder, accepta la tolerància religiosa y si fòs rey d'Espanya goberaria ab lo concurs de las Corts.

Pobres carlins!

**

Buscan amo y no 'n troban.

Tractavan de ser porchs de còrt y haurán de resignar-se á ser porchs singlans.
¡Quin fidicul!

Un patriota alsacià, al morir, ha deixat 200,000 franchs per socórrer als alsacians-lorenesos que han optat per la nacionalitat francesa.

Això són homes.

Mentre reynin aquests sentiments, podrà Alemanya dominar aquelles dos províncies francesas; pero no lo grará ferlas sevàs.

Lo cor dels pobles dignes no 's conquista á la forsa.

S' assegura que Mr. Carnot assistirà á la Exposició Universal de Barcelona.

¡Qué vinga!

¡Y ja veurá si té simpatias á Barcelona, 'l poble que tan dignament representa!

Viva 'l rumbo!

Lo govern ha enviat á Zaragoza 750 pessetas perque se las reparteixin los pobles víctimas de la inundació del Ebro.

Casi 'ls sortirà á un centim per familia perjudicada.

Lo concell de Agricultura, per l' adquisició de llevors y plantas forratjeras, publicació de cartillas agrarias, ensaigs de cultius y abonos y no sè quantas coses, mès ha enviat 300 pessetas á la província de Oviedo.

¡Quina manera de desdinerarse!

Pero no 's desesperin que ja vindrán las carreras de caballs, y alla veurán com los mils y mils expremuts ab prempsa de la butxaca dels pobres contribuyents se 'n aniran com una exhalació, per recompensar al caball que dongui la volta al turf ab menos estona.

Y perque l' espectacle resulti mès consolador, lo caball premiat tal vegada serà un caball extranger.

Lo dia del dijous sant, durant l' adoració de la crèu la reyna regent va indultar á deu reos condemnats á mort.

Tot gent molt simpática.

Lo registrador de Archidona, que per desferse de un marit, de qual dona estava enamorat, va remétreli una caixa explosiva, enviantlo al altre barri.

Un pres que va matar á un altre pres.

Cinch personas molt distingidas que van cometre robo en quadrilla y homicidi.

Un altre acusat també de homicidi y robo; un altre que ho está de assassinat y un tercer de parricidi.

Enemich acérrim de la pena de mort, trobo que tots los medis son bons, si pot estolviarse lo repugnant espectacle del cadasalch.

Pero senyors ministres, que aconselléu aquests y altres indults, no heu pensat alguna vegada que desde que sou al govern no s' ha concedit una sombra de amnistia, ni un sol indult á cap periodista?

Es que 'l vici d' escriure es un crim mès abominable que l' assassinat, lo parricidi, l' homicidi y 'l robo?

¡Serà tal vegada la ploma un instrument mès repugnant que 'l ganivet y la palanqueta?

D. Praxedes que sent redactor de la *Iberia*, ya veures condemnat á mort pels moderats hauria de tenir memoria.

Y s' hauria de recordar dels periodistas que purgan á la presó y hasta á presiri, delictes que 'l mateix D. Praxedes havia comés, y que precisament per haverlos cometidos es per lo que ha arribat á ser lo qu' es avuy dia, l' amo del auca.

Dimars y dijous se donarán en lo Teatro Català (Romea) la sexta y séptima representacions de la comèdia del nostre company Roca y Roca, titulada *Lo plet de 'n Baldomero*, cada dia rebuda ab mès aplauso. L' interpretació de la mateixa es tan notable, que tothom està conforme en reconeixer que pocas obres del Teatrò Català l' havian alcansada.

Després de molt temps d' haver permanescut tancat, s' ha obert altra vegada 'l *Café nou* de la Rambla, presentant lo nom de *Café americano*, y havent sufert tot ell una complerta restauració que 'l coloca á la altura dels millors establiments d' aquest género.

A mès de contenir varios billars, sembla que 'l dia primer de maig lo *Café americano* adquirirà també 'l caràcter de *restaurant*, ab qual atractiu es de creure que aviat aquest reputat centro de recreo tornarà á ser lo punt preïdele de reunio de la bona societat barcelonina.

CARTAS DE PORA—Un vehi de Massanet de Cabrenys va tenir un fill y va portarlo á batejar, y 'l rector va negar-li las aiguas baptismals. ¡Sabent per qué? Perque 'ls pares, després d' estar casats per l' Iglesia, va resultar qu' eran algun tan parents, y 'l rector ja feya temps que venia exigintlos certa cantitat per donar valides al matrimoni. Distintas vegades havia probat de cobrarla y sempre inútilment; s' havia prestat á fer rebaixas y res. Lo matrimoni deia:—«Ara ja som casats: ara ningú 'ns descasa.»

Per fi han tingut un fill y aquesta criatura innocent ha de pagar la culpa dels seus pares—si culpa hi ha

hagut en no voler abonar la suma que se 'ls exigeix.— «Volent ferme 'l favor de dir qu' es això? Es religió ó negoci?

Lo rector de Alfar està enfutismat contra una orga que alguns vehins van comprar, per ballar los días festius. Ha arribat al extrem de dir que 'ls que ballan son uns condemnats y que 'l orga es un instrument de Satanás. Durant la Quaresma, negava la absoliució als que ballaven, si no li prometian que no hi tornarien més. A la senyora de la casa ahont se guarda 'l orga va enviarla á buscar, diuentli que tenia 'l diable á casa seva.

«Han vist may res mès ridícul?

LO PANORAMA DE PLEWNA.

SONET.

Russos grossos, peluts y mal-carats,
que empenyan los canons tots decidits,
y sobre 'l camp fangós morts y ferits
que semblan de debò siguiente pintats;
turcs que passan un pont espatrirats,
y altres sense mirar que van vestits
se capbussan al riu espanyol,
soldats y oficials tots barrejats.

Tot això baix lo cel brut de Turquia
veurán sense sortir de Barcelona
si arriuen al carrer de la Gran-via
per pochs diners, per una pesseta;
mes, per veureho mès clar, fan de manera
de donar quinze céntims per 'l ullera.

E. VILARET

LA ARMADA.

RANQUILÍNSINSE, per ara no s' ha
armat res: al parlar de la armada
m' refereixo á la esquadra en
Projecte.

En projecte... y res mès; perque
si Déu vol no passara d' aquí.

Fa qui sab quant que las Corts
van votar un crèdit fabulós pera
dedicar-lo á la construcció de
barcos de guerra, y aquesta es 'l hora qu' encara no s' ha posat ni una quilla.

—Cóm està això de la esquadra?—preguntavan á un barquillero que sol beure en bonas fonts, y que sempre està enterat d' aquests negocis.

—Cóm? Diu que ja han plantat las llevors.

—Las llevors de què?
—Dels pins que han de servir per pals de las novas fragatas.

Ja veuen si va llarga la cosa.

Sí son persones tafaneras y volen estar enterats del curs de la construcció, ja cal que en lo testament hi estampin una clàusula, imposant als seus nets l' obligació de anar de tan en tan al cementiri á informarlos de tot lo que 's vagi fent. Si no ho fan aixís, arribaran al dia del judici final, y 's trobarán á la vall de Josafat sensé sapiguer si tenim esquadra, ni si ja 'ns l' havém pulida, ni si encare s' ha de comensar.

Aquest dia—aguántinse 'l riure—va celebrarse la subasta per fer uns quants barcos dels molts que hi ha en projecte.

Van presentarse una pila de proposicions y 'sabent á qui s' ha adjudicat la construcció dels tals barcos?

A ningú.

—Que no va presentarse cap plech acceptable?

—Al contrari: casi tots ofereixen molt bonas condicions. Pero las autoritats de marina necessitan un mes pera determinar quina proposició aprobarán.

Podrà ser veritat que

las cosas de palacio van despacio;

pero encara ho es mès que

en lo ram de marina ni 's camina...

Es lo que deia un:

—Vet' aquí que si aquests almirants necessiten un mes per examinar vuyt ó nou plechs, per anar d' aquí á la Habana al menos hi emplearián una trentena d' anys.

Las cosas d' Espanya son aixís. Quan trona, tothom gira 'ls ulls á Santa Bárbara; pero en havent passat lo xubasco, agafém Santa Bárbara, sem qualsevol barbrat y ja no hi pensém més.

Llavors de lo de las Carolinas, l' entusiasmante marin va despertarse de cop y volta, y no 's parlava de res mès que de comprar fragatas y acorassats dels bons.

—No tenim barcos!—deyan los uns.

—Y 'n necessitén per anar á rompre la cara de 'n Bismarck!!—responian los altres.

—Es precis improvisar embarcaciones á tota costa!—anyadian los més aixelabrats.

Y 'ns vam encalabrinar de tal manera, que no hi havia ningú que no 's vejés ab ánimos de pagar una fragata.

Lo comers volia construir un barco.

La propietat intentava fabricar un monitor.

Lo clero tenia ganas de pagar ni que fos un escampavia.

Fins los mestres d' estudi varen reunir-se per veure si ab los diners que 'ls devián n' hi havia prou per ferse un trajecte y costear la construcció d' una canoa.

Lo resultat ja 'l veiem: los bons propòsits s' han fos y la esquadra ha naufragat... avants de començar-se. Serà precis que qualsevol nació torni á tenir l' ocurrència de pispàrnos un parell ó tres d' illes per-

que 'ns entussiasmém altra vegada y 'ns recordém de que no tenim esquadra ni res que s' ho sembla Ara s' ha fet la subasta.

D' aquí un mes... ó dos ó quatre, s' adjudicarà la construcció.

Passarán deu ó vint anys, y un dia sentiré el dia que 'l barco ja està acabat... y que la quilla ja s' ha pudit, de vella.

Casi, casi estich per creure que l' únic medi de tenir una esquadra una mica decenta, es fer lo que proposava un anarquista, que no 's talla mai los cabells per sembla ho més.

—Qué més senzill—deia l' home—que esperar que 'l port de Barcelona estigui ben plé de barcos extranjers, y en un moment dat, posar una cadena de part de la boca y no deixarlos sortir? Sant Matèu qui troba es seu...

Si no 'ns ho engiponem d' aquest modo, no 'n sortiré pas; may tindrem esquadra.

Y 'ns haurém de contentar ab mantenir los mossos de la idem.

A. MARCH.

FRANQUESA REFORMISTA.

¡Vaja! Al últim ja sabém, en una ó en altra forma, quinas son las pretensions del jefe de la Reforma

Lo incomparable nebó, l' ilustre Lopas Domingas ha agafat lo seu partit y 'zas! n' ha fet pallerings.

«Sabent de quin modo diu que l' home transigirà, y apoyaría al govern y may m' s' enrahonaria?

Fentlo embaixadó á París, ó bé general de Cuba, ó deixantli ficà 'l nas en lo minis-eri... /Uba!

«Qué 'ls hi sembla? ¡No es vritat que aquests xicots d' empresa, quan se posan á anà al dret, gastan lo que 's diu franquesa?

Vet' aquí que aquest nebó, demostra-me, clar que 'l dia que tot lo que ha predicat es broma y sandungueria.

Tot allò que havia dit, tota aquella enciclopedia de reformas y de lleys, no era més que una comèdia.

Ni ha sigut mai liberal, ni sab lo qu' es democracia, ni ha parlat mai de progrés sinó per riure y fer gracia.

La rara facilitat ab que tots sos plans esberra, prova qu' ell l' únic que vol es medrà y viure de gorra.

La sèva idea es lograr enllarce en un bon puesto; lo seu sant, es Sant Turó, lo seu déu lo Pressupuesto.

Lo graciós es que, á pesar de la actitud en que 's posa, no es fàcil que lo que ha dit li serveixi de gran cosa.

En Sagasta sab molt bé que d' homes d' aquesta mena, si 'n vol, á cada recò n' hi trobarà una dotzena.

Si fins ara s' ha rigut del flamant nebó del tio, més se 'n riurà avuy, veient que 'l pobre ha ensenyat lo llo.

Quant lo senti perorar, derramant gracia andalussa, don Praxedes deurà dir:

—Ja ho sé! Tot això es cassussa!

¡Qui fa cas de liberals que tenen la gran patxorra de dir:—Dantme això ó allò, callo y tot ho deixo corre?

¡Pobre nebó! Lo tèu am esta espuntat y no enganxa; lo que tú acabas de fer, créume, no es més que una planxa.

Deixa, deixa de recò tots somnis y fantàsias, y embaixades de París y hermosas capitans....

Has ensenyat á tothom las tèvases cartas, molt netas, y t' haurás de contentar lo que 's diu, con tres pesetas.

C. GUMÀ.

SI POGUÉS PARLAR!

ha de tirar á terra la iglesia de Atocha de Madrid.

Això ho ha disposat la Intendència de la Real Casa, y amigo, qui mana, mana.

La veritat sigui dita: artísticamente no val gran cosa aquella iglesia.

Pero patriòticament tanca recorts y guarda restos venerables.

Entre 'ls quals mereixen citarse en primera línia 'ls del general Prim, tancats dintre de un hermos sepulcre de ferro, com era de ferro 'l caràcter del invicto general.

*
Los restos de Prim hauran de mudar de casa. Així ho ha disposat la Intendència de la Real Casa, y qui mana, mana.

Pero 'ls republicans, en vista de aquest traslado, tractaven de fer una manifestació de simpatia al recor de mártir de la Revolució de Setembre.

¡Gran alarmá en lo camp monarquich!

Fins hi ha hagut periòdich de la clica que ha fet present qu' en Prim no havia sigut mai republicà, y no falta qui ha recordat, que al desembarcar a Barcelona a primers de octubre de 1868, va retxassar les reclamacions que li feya 'l poble perque 's traguerà la corona que portava a la gorra.

Està bé.

Memoria per memoria.

Lo general Prim, en una célebre sessió de Corts y referintse a una família determinada, va proferir un adverbi molt enèrgich, repetintlo tres vegadas.

Y aquella frase no l' olvidarém.

Jamay! Jamay!! Jamay!!!

Sigui com vulgui, 'l govern pensa prendre alguna resolució a fi de frustrar la manifestació republicana.

No sembla sino que al obrir-se 'l sepulcre que tanca 'ls restos del general Prim, aquest tinga de alsarse y ecobrar un instant de vida per demanar comptes a 'n en Sagasta de la seva conducta.

A fé seria curiós coneixer lo que opinaria avuy, es a dir en 1888, de aquest mateix Sagasta, que prompte farà 20 anys, es a dir en 1888, va tenirlo al seu costat en lo primer ministeri de la Revo uciò.

Quantas mudansas!

De fixo qu' en Prim, al veure lo que passa, tornaria a morir de repent.

P. DEL O.

N Romero Robledo ha pres una resolució energica.

Si senyors, enèrgica, molt enèrgica, sumament enèrgica.

Renyit ab en Cánovas, pròxim a renyir ab en López Dominguez y no sabent ja ahont darla, pensa dedicarse un quan temps al descans més absolut.

¿Qué diuhen, que no veuen l' energia de la tal resolució? ¿Qué diuhen qu' en Romero Robledo, un cop s' hi ajegui es molt capas de adormirse?

Donchs per això mateix jay d' Espanya 'l dia qu' en Romero Robledo se posi a roncar!

Una frase que s' atribueix a 'n en Linares Rivas, capitost dels reformistas:

«Aixis no podém continuar: ó avansém ab resolució, ó bê retrocedim fins als conservadors.»

La bandera reformista té aquesta ventatja: lo mateix pot servir per bandera que per toballó; tant pot servir de toballó com de drap de cuyna.

¿Saben que 'l Nunci del Papa està més cremat que un capellà que no cobra? Y tot perque 'l govern ha consentit que 'l divendres sant s' efectués una festa masònica en honor del emperador Guillèm de Prussia, qu' era ademés d' Emperador, gran dignatari de la masoneria.

Afortunadament lo divendres sant Nostre Senyor es mort y no s' entera de aquestas coses.

—¿De quinas cosas? —De las ceremonias masòniques?

—Ca, no senyors: dels incomodos del nunci.

Existeix un drama titulat *Los pobres de levita*. Donchs ara se 'n podrà escriure un altre ab lo títol de *Los pobres de frach*.

Ab frach anavan, en efecte, 'ls dotze desventurats que 'l dia del dijous sant assistiren al lavatori de Palacio.

¡Pobres d' etiqueta!

L' ideal de D. Francisco de Paula ab los barcelonins: deixarnos sense camisa; pero ab casaca.

Alguns carlins que al veure la evolució mestissa del rey de les húngaras, pensavan ab lo seu fill Jaumet, per proclamarlo rey y senyor s' han quedat ab un pam de nás.

Segons notícies lo tal Jaumet es encare més liberal que 'l seu pare.

Un carli desesperat deya, ensenyant lo trabuch: —¿Y donchs que 'n farém ara de aquesta eyna?

Lo concell de *La Campana de Gracia*:

—Lo carrega fins a la boca, se 'l apunta a la barba, y arronsa 'l gatillo.

¡Pobre partit carli! Li han amputat lo cap.

Diálech entre un capellà y un hereu:

—Escola Anton.

—Qué se li ofereix mossen Magí?

—¿Cóm es que no fas dir las missas pèl tèu oncle difunt?

—Jo li diré: hi pensat que si es al Cel, per res las necessita, y que si es al infern tampoch li servirian de gran cosa.

—Y si 'l pobre 's trobés al Purgatori?

—Tampoch li farían cap efecte. Ja sab que 'l oncle era un home molt puntós.

—Bé y qué vols dir?

—Que si 's troba al Purgatori no voldrà sortir fins que li toqui de dret.

Diumenge 'l bisbe D. Jaume va benehir l' Exposició Universal.

Y vejin los efectes de la benedicció.

Dilluns va comensar a ploure, dimarts va continuar plovent y 'l dimecres la teulada del gran Palau de la Industria semblava un cedás, tota plena de goteras.

¡Ca si lo que ells beneheixen s' espalla desseguida!

Y á propòsit de las goteras.

Sembla que una casa de París, al saberho, s' ha compromés a montar una instalació que ocuparà casi tot lo Palau de la Industria.

Es inútil advertir que la casa en qüestió, 's dedica a la construcció de paraguas.

En Romero Robledo tira per un costat y en Lopez Dominguez per l' altre.

Resultat: que se 'ls nega l' allioli.

—Y ab l' allioli negat volen menjar lo pa del pressupost?

¡Infelissos!

No en va 'l partit reformista, antes esquerre, va comensar per senyarse ab la ma esquerra.

En Guerrita ha arribat a Córdoba, y 'l han rebut al só de un himne compost expressament en obsequi seu.

Passa de xeixanta mil duros lo que va guanyar en Lagartijo durant l' última temporada tauromaqüica.

Desenganyinse, en aquest país no hi ha més que dos medis de fer farolla.

O ser torero ó ser ministre.

O deixarse creixer la queta, ó deixarse creixer lo tupé.

Aquest any se celebraran dos Jochs Florals.

Los cortesans que s' han perllongat (paraula del Consistori que s' ha de agafar ab esmolls) fins al últim diumenge de maig.

Y 'ls de sempre que se celebraran lo primer diumenge. No hi haurà més que una diferència.

En aquests últims la reyna serà substituïda per una presidenta.

Una frase.

—¿Qué tants Jochs florals! —deya un home de bona fe. —Y 'l governador los consent? —Y això que deyan que 'l Sr. Antúnez era acèrrim enemic del joch!

Gran alegria entre 'ls municipals.

Se diu que durant l' Exposició se 'ls donarà un plus diari.

—Xanxes ¿en qué pensas emplearlo?

—En polvos.

—En polvos?

—Si, como que vendrán tantos forasters, l' emplearé en polvos per netechar els botons.

PARTES TELEGRÁFICHES.

Paris, 6.

La crisi s' ha conjurat, nou ministeri ha jurat, renaix la tranquilitat, Boulanger sens novedat.

Si dura aquesta quietut y 'l govern viu ab salut, en Plon-Plon está perdut y 'ls Orleans... jutururit!

Constantinopla, 6.

Lo Sultán, per estudiá la gran qüestió de Bulgaria, hi ha enviat Mahomet-al-Kária Osman-Bey y Ali-Pachá.

Se suposa que aquests tres dintre de poch tornarán, enterarán al Sultán y 'l Sultán.... no fará res.

Berlin, 6.

Es fals allò que corria de retornà aviat 'l Alsacia: en Bismarck va dirlo un dia com una especie de gracia, pensant que tothom riuria.

Sofia, 6.

Si 'l ministre Stambuloff al príncep intrús no treff, la esquadra del mar Azoff, segons ha dit Ignatiéff, vindrà a fernes un cap noff.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Es-tre-lle-ta.

2. ANAGRAMA.—Magina-Mániga.

3. ROMBO.—

C A P

C A M A S

C A M A L I C H

C A L O S

S I S

C H

4. PROBLEMA.—

$18 + 6 = 24$

$30 - 6 = 24$

$4 \times 6 = 24$

$144 : 6 = 24$

196

5. GEROGLIFICH.—Com menos se treballa més os se te.

Han endavatinat totas las solucions los ciutadans Rap-buf, P. Miarons y N. Salau; n' han endavinadas 4, Un Baliga-balaga y Pep de l' Ostia; 3, E. Casellas 2 Xafa-gats y 1 no més J. Usón y J. Orta.

XARADA.

Descriure m' es impossible la gran total que va ferme, lo panorama visible de la Batalla de Plewna.

Un dos-hu-girat Jaria al pintor Philippoteaux, per la molta maestría qu' ha demostrat ab això

Vaig anarhi ab la tres-quart: y tan arrivá a agradarli, que se 'm posava a ploiar si no prometo tornarli.

PAQUITO.

MUDANSA.

Com no tot viajar en tot, puig lo tot del mar m' arredra, y à més, com que jo no soch cap tot, per desgracia mèva, quan haig de caminar molt, liogo 'l tot den Tot, que 'm sembla, qu' es ja de tant mala mort, que un tot va molt més depressa.

DEUHET DE REUS.

TRENCA-CLOSCAS.

NOU GATS.

Formar ab aquestas lletras lo nom de una ciutat ahont se féu celebre un general.

SALDONI DE VALCARCA.

CONVERSA.

En un billar.

—Aquesta carambola per taula no la faré pas.

—A bola, bola, home.

—Ca! menos.

—Donchs, tira lo que hem dit tot dós.

RAFEL ALONSO.

GEROGLÍFICH.

AI

LI

TI:

PR

T

P. TROLI.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans Punxa de Cornellà, J. Orta, Emilia, J. Uson, F. Suñeres, Xafa-gats, B. B. R. Lleó, J. Boldú, A. Zamora de Reus, L. López y Lopez, Duque de Osuna, Puadustrell, Adéu Madrid, Clàrs Rial, Cisquet Franch, E. Cardona, Paquito, Guillem Rosat, y Andreu Geni: Lo que 'ns envian no fa per casa.

Ciutadans B. Blanco, R. Claret, E. Casellas, Ego Sum, Pepe Ramogosa, Un Aficionat, Eudalt Sala, Tribulacions, Amadeo, S. Ust, Angel de la Guarda, Toros de Veurayga, Saldoni de Valcarca, Aguilera, Geroni de la Bordeta, J. Staramsa, A. Gibert y Marangy: Insertaré una cosa de lo que '

REFORMAS FUSIONISTAS.

¡Sempre lo mateix!... Molta llengua, molta llengua, y al úlim res. Ja te rahò 'l ditxo: «Qui llengua tè... á Roma va.»